

העורך הראשי: אורי אבנרי ראש מערכת: שלום כהן

עורך משנה, תבנית: מייכאל אלמו (זמני)

עורך משנה, חדשות: משה כראסרס

הצלם הראשי: סול גולדמן

עורכי מדורים: משתתפים קבועים: דוד ארנון, אוסקר שאובר, סייפס סיארי, ירדני מנוסי, צבי שש, ראש מערכת, ירושלים: דוד רובינר

סופרי חזק: מנטי ניקובס, נבראל גוון, שמואל מירון

מו"ל: העולם הזה בע"מ מורס: דפוס ישראל בע"מ ת"א

הכתב הראשי: יהודה נבאי

השבועון המצויץ לאיפורמציה

רחוב נליקסון 8, תל אביב (ליד תיאטרון "אח"ל") ת.ד. 156, מל (זמני) 68785 עשן למברקס: "עולמפרס" משרד המערכת כירושלים: רחוב דוד המלך יוליאנו, מול משרד הסעד

לרכיזה. גם אני שמעתי מפי נכד של הנאון רבי איילוי חיה כי מי אצלו ביקר... אינו מוב וסניגור בשבת אחרי החמין גם היא אינה טובה, חרי הוא מישהו, זה די טוב אבל זה אסור... היות שתשעים אחוז מתושבי המדינה הם חופשיים לא צריך להיות שום ויכוח על ענין נידול חזירים.

המערבת בוכה צדק הקורא רביש (העולם הזה 802) שמולנו הוא שאין אצלנו שלטון של מפלגה שלה 89 אחוז מקולות הבחורים. על כל פנים כדי לקדם את מני העדה העליונה לנכות באמצעים דרסטיים להאזין, להשגות ולמסח על האלמנטים בעלי, המולדת "השניה" התוקעים סכין בנבנה ומציעים את מנו. ביהוד נוכח מעשיהם הבוגדניים האחרונים הם מעידים על כחנות דוגניות כגון: הקמת קיבוצים וישובי ספר כדי להסגיר את המדינה, הליכה לתחשיבות למקומות שכני אדם הנוגים אצלנו לא הולכים לשם, דבר המעיד על כחנותיהם החולי ניות, וכן הנגהם על הארץ כמני השולש הערבי המעיד על דרסרצומיות והמקרה ל היותם אלמנטים מהלכים במדינה.

יוסף קורבמן, תל-אביב

ראובן הרבסט, בן שחן

השמר קודנעני

מענינות חזיוניות הרומנטיות של המאהב היש ראלי דן בן אמוץ (העולם הזה 806) שנבע במקרה כיוויאן לי והפך להיות טרנספורמטר, חשמלי. מוטב שרן יהיהפך לסוללה חשמלית. חר קנה ועל ידי כך יהיה יותר שימושי.

נענה לליבי, "ענותותו" של בן-אמוץ. אכן בחור צנוע מאד, זה לא ששום לקרא, זה מיטש"ל לא כל אחד יכול לקרוא כך. בן-אמוץ שכח להוסיף עוד כמה פרטים ברשימתו: כמה פעמים עמד מלפניה של ויויאן לי וכמה פאנז"ר היה, כמה פעמים הסתכל עליה וכמה היא עליו.

לדעתי דן בן אמוץ צדק. אם היה בן אדם אחר היה משוייך כהונן ואילו רק בן אדם צנוע יכול לא לעשות מזה סנסציה. אולם אני אומר שלא צריך להתרגז סביב כזה. מה יעשו השחר קנים הגדולים שכותבים עליהם בקורת קטלנית לעיתים קרובות ביותר?

מנחם רודריגז, ירושלים

היתה זו אותה התשובות הקולעות ביותר לבי קורת שקראתי מימי. אין דרך טובה יותר לחרוז בקורת מאשר לצחוק ממנה.

צבי זוסמן, חיפה

ליקוק הפוך

נדמה לי כי הציר שלכם לא ליקק מימו ארטיק (העולם הזה 804) כי בתמונת העורך ד"ר ארטיק הסוד, החלק העליון אינו מצויה שוקולד בשעה שהאמת היא שהחלק התחתון אינו מצויה שוקולד.

דוד בלום, תל-אביב

הקוראה בלום צודק. העולם הזה טעה. שותפה לטעות: חברת ארטיק אשר צייר העולם הזה העתיק את סימלה הרשמי.

נערת הפסח

המנות השער בבליון היובל (העולם הזה 805) היא הפגנת כענותכם. האם יש לראותה כהוכיח זה נוספת לפרישתכם העם הזאומיים ומתבמצאות הישראלית? היכן הביטוי זה ה"סס" אין זו כלוריליות ואף לא שוביניזם מצידו אבל אסילו פיים לפני זה המולד מאפשר את הרגשת החג בשער שלו.

אריה גן מור, תל-אביב

העולם הזה סבור שתמונתה של לוחמת לשבצר המיצגת במידה מסוימת את הניצח הישראלי, מהווה ביטוי הולם לחג החרות.

אם כבר צבעתם את עיני הכהורה, את שני רותיה ושמותיה, תצבעו גם את בשר הלכת בין השיניים לשפתיים. אחת אפשר לחשוב שהמס' כנה עומדת לנעו מחוסר דם.

בתיה באמר, חיפה

השער הצבעוני הבא של העולם הזה יט' חדל לרפא מחלות ילדות אלה.

מה הענינים? האם יש נערות עם כפיות זו מרותות אודם על השפתים? אני חושב שלא. אכן, מי אותה נערה?

יוסף ארוך, צהיל

הנערה היא יעל, בת המתנג, בשטיהי פלמי-חאית בנגב, כיום סטודנטית באוניבר-סיטה.

סוחרים חדשים

הושבני שעשיתם שרות חשוב בסקיטות על האחים מאיר (העולם הזה 801). אנשים מענינים רבים סגנו זה הכרתי במשך עבודתי כגון: מר אלמו, מנהל התברת הישראלית לזימון אשור התי חיל כפועל הקלאי לאחר עבר מהסני ברסויה; אהרון רוזנבלד מחיפה, שתחילת דרכו היתה ב"כרות יעקב והגיע להסקיר קונסול בלגיה וסוכן אגיות נודע; אברהם פרידמן מפתח-תקוה, בעל קיור פריור יעקב כפסי מחיפה. כיום מנהל הנפל. הרבו ככתבות על אנשים כאלה.

ג. אלון,

מערכת בינוס דייגיסט, חיפה

כבוד למחבר

כדומה לשבועונים וועזים רבים, שהעולם הזה אינו נוסף מהם הניי הוציע כי בעמוד בו מו פיעים שמות חברי המערכת ותואריהם. ופיע גם שמות המדורים והנושאים והמחברים. מה דעתכם?

מרדכי גולדברג, ראשון לצו: בתעון שחלק גדול ממנו הוא פרי עבודתי קבוצית, אין הדבר אפשרי.

בדיחת המערכת

העולם הזה בעריכתו של אורי קיסרי הופיע מדור העולם הזה צותם. האם אורי אבנרי הסר חוש הומור?

קורא ותק, תל-אביב

חה, חה, חה, כן

החידון הזואולוגי

בשעתו פירסמו פה ידיה מסיימת ולא הודעו נו את פתרונה, כיון שלא ידענוהו בעצמנו. עתה נדמה לנו שמצאנו תשו' בה טובה, ואנו מביאים בזה את החידה בשנית. ב"ן הפותרים יוגל פח' לק דינווארוס.

מי ענד לדוכיפת צי' צית-נוצה?

מרדך השירה

אמש בטימסה כבויה פגשתי איש שלא היה.

המערבת בוכה

האם זה הוגן מצדכם להראות תמיד את הצד השלישי של המשק? כגון עין חרוד (העולם הזה 804) ויד תנה (העולם הזה 803) תראו טעם גם בדברים חלולים על המשק? שחם רבים מאד בכל השפחים והמוכנים והנו לי את המשך ה"ה" הרגשה שאני קורא עמו טוב ונוגן.

חבר תנועת-נוער חלוצית

העולם הזה (804): "הארץ נמרת בדנגור".

ההיפך הוא הנכון

בשה וכלימהו היכן הדרך ארץ? זה שבוע שני שספורטם יחזיל בשן הופך בני אדם. בשבוע העם היהודי" (העולם הזה 804) אולם דעתכם אחר כך (העולם הזה 804) הוא הופך מניד עתירות. נא לכתוב בנלוונכס הכא מה קרה לשיניהם, אולי לא לבית חולים מועילם מעצמת החבלת שבנפילה? רכותי העורכים, נא לא לראות זאת כבדיחה. אני חרר מאד לעכרית שלכם.

יחאל ירון, תל-אביב

איפה החיוב?

העולם הזה (804): "הארץ נמרת בדנגור".

ההיפך הוא הנכון

העולם הזה חרד אף הוא לעברית! יהפוך את דרכו.

יושר גרמני

אני מסכים בהחלט לדעתכם כי "הסכם השי" לזימים הוא... חתוה שלום בין העם הנרמני לבין העם היהודי" (העולם הזה 804) אולם דעתכם אחר כך (העולם הזה 804) הוא הופך מניד עתירות. נא לכתוב בנלוונכס הכא מה קרה לשיניהם, אולי לא לבית חולים מועילם מעצמת החבלת שבנפילה? רכותי העורכים, נא לא לראות זאת כבדיחה. אני חרר מאד לעכרית שלכם.

העולם הזה חרד אף הוא לעברית! יהפוך את דרכו.

יושר גרמני

אני מסכים בהחלט לדעתכם כי "הסכם השי" לזימים הוא... חתוה שלום בין העם הנרמני לבין העם היהודי" (העולם הזה 804) אולם דעתכם אחר כך (העולם הזה 804) הוא הופך מניד עתירות. נא לכתוב בנלוונכס הכא מה קרה לשיניהם, אולי לא לבית חולים מועילם מעצמת החבלת שבנפילה? רכותי העורכים, נא לא לראות זאת כבדיחה. אני חרר מאד לעכרית שלכם.

העולם הזה חרד אף הוא לעברית! יהפוך את דרכו.

יושר גרמני

אני מסכים בהחלט לדעתכם כי "הסכם השי" לזימים הוא... חתוה שלום בין העם הנרמני לבין העם היהודי" (העולם הזה 804) אולם דעתכם אחר כך (העולם הזה 804) הוא הופך מניד עתירות. נא לכתוב בנלוונכס הכא מה קרה לשיניהם, אולי לא לבית חולים מועילם מעצמת החבלת שבנפילה? רכותי העורכים, נא לא לראות זאת כבדיחה. אני חרר מאד לעכרית שלכם.

העולם הזה חרד אף הוא לעברית! יהפוך את דרכו.

יושר גרמני

אני מסכים בהחלט לדעתכם כי "הסכם השי" לזימים הוא... חתוה שלום בין העם הנרמני לבין העם היהודי" (העולם הזה 804) אולם דעתכם אחר כך (העולם הזה 804) הוא הופך מניד עתירות. נא לכתוב בנלוונכס הכא מה קרה לשיניהם, אולי לא לבית חולים מועילם מעצמת החבלת שבנפילה? רכותי העורכים, נא לא לראות זאת כבדיחה. אני חרר מאד לעכרית שלכם.

העולם הזה חרד אף הוא לעברית! יהפוך את דרכו.

יושר גרמני

אני מסכים בהחלט לדעתכם כי "הסכם השי" לזימים הוא... חתוה שלום בין העם הנרמני לבין העם היהודי" (העולם הזה 804) אולם דעתכם אחר כך (העולם הזה 804) הוא הופך מניד עתירות. נא לכתוב בנלוונכס הכא מה קרה לשיניהם, אולי לא לבית חולים מועילם מעצמת החבלת שבנפילה? רכותי העורכים, נא לא לראות זאת כבדיחה. אני חרר מאד לעכרית שלכם.

העולם הזה חרד אף הוא לעברית! יהפוך את דרכו.

יושר גרמני

אני מסכים בהחלט לדעתכם כי "הסכם השי" לזימים הוא... חתוה שלום בין העם הנרמני לבין העם היהודי" (העולם הזה 804) אולם דעתכם אחר כך (העולם הזה 804) הוא הופך מניד עתירות. נא לכתוב בנלוונכס הכא מה קרה לשיניהם, אולי לא לבית חולים מועילם מעצמת החבלת שבנפילה? רכותי העורכים, נא לא לראות זאת כבדיחה. אני חרר מאד לעכרית שלכם.

העולם הזה חרד אף הוא לעברית! יהפוך את דרכו.

יושר גרמני

אני מסכים בהחלט לדעתכם כי "הסכם השי" לזימים הוא... חתוה שלום בין העם הנרמני לבין העם היהודי" (העולם הזה 804) אולם דעתכם אחר כך (העולם הזה 804) הוא הופך מניד עתירות. נא לכתוב בנלוונכס הכא מה קרה לשיניהם, אולי לא לבית חולים מועילם מעצמת החבלת שבנפילה? רכותי העורכים, נא לא לראות זאת כבדיחה. אני חרר מאד לעכרית שלכם.

העולם הזה חרד אף הוא לעברית! יהפוך את דרכו.

יושר גרמני

ראלי, ירדו ב" 8%, כשהממשלה העבירה בי יאושה את העד הור מהשקעות ארוכות-טחה לקנית חיטה ודגים.

ישראל ששטש אינה מסוגלת להתקיים על מה שיש לה. הסכומים העצומים של עזרה ורה שקיבלו אותה (1000 מיליון מאמריקה בלבד עד 1952) הולכים ומתמעטים. המסעל הגדול של אגרות-העצמאות, גייסה לגייס 500 מיליון דולאר בקרב יירדי ישראל באר-צות-העברית בשלוש שנים, הצליח למעשה ל-גייס רק חמישית הסכום הזה (כ-100 מליון) אולם גבה אל הקיר".

ערב השנה החמישית של עצמאותה, עוד מצליחה ישראל להעמיד פנים של אומץ-לב, אולם גבה אל הקיר".

המענין בתאור זה הוא שהוא כל כך נכון וכל כך בלתי-נוכח.

אין להתעלם מן האמת שבו. אף כי הר-שימה נכתבה מתוך כוונה ברורה לשכנע את ממשלת ארצות-העברית ואת יהודי-ארצי-קה שאנחנו אבודים (ושלא כדאי להשקיע בנו כסף). הרי העובדות נכונות למדי — פנו לאי-הזכרת השילומים שיחוללו שינוי ניכר במצב (ראה במדינה). ערב יום העצמאות, כדאי לזכור זאת היטב.

אולם טי"ם, ושאר הנביאים הורים, יסלחו לנו אם נחייך קצת על תאורי האוש, מי ש-ראה את גב האנגלים, בצאתם מן הארץ, ואת גב המצרים, בתחמם מכיס מגדל, ששטש אי-נו מסוגל להתיאש בשעה שמתיאשים אנשים נורמלים. חוששני שאם נמות, באחד הימים, יצטרכו להרוג את האוטומיות הטבעית ש-לנו לחור.

האם זו אמונה פסולה בנסיים, שקרו פעם, פעמיים, אך אינם מחויבים לקרות בשלי-שית? איני יודע. יתכן שאנחנו, בארץ זבתי-גילינו מימד חדש בחיי עמים — את מימד הפרוטנציאל של האיש הפשוט. אנו יודעים ספרות מתוח.

כדאי לזכור גם זאת ערב יום העצמאות. כי הסכנה האמיתית היא שאנחנו נשכח את הפרוטנציאל הזה — את האיש הפשוט שנה-רג בכדורי האנגלים בשרות המחחרות, את האיש הפשוט שנשאר במכונית שרופה בשער הגיא, את האיש הפשוט המתהלך היום ברי-חובות תל-אביב ובשדות נירים.

יום העצמאות חייב להיות מוקדש לו. לא גדודים תמוזים ולא מנהיגים מכובדים יב-סיחו את עתיד המדינה. הוא תלוי במעשים פרוזאיים מאד של אנשים אפורים מאד. אם הם מוכנים לעבוד יותר, להסתפק בכחות, יש חשש חמור שפרשן טי"ם יטעה הפעם, כפי שטעה בכמה פעמים קודמות ביחס לארץ מזורה זו שלנו.

האם זו אמונה פסולה בנסיים, שקרו פעם, פעמיים, אך אינם מחויבים לקרות בשלי-שית? איני יודע. יתכן שאנחנו, בארץ זבתי-גילינו מימד חדש בחיי עמים — את מימד הפרוטנציאל של האיש הפשוט. אנו יודעים ספרות מתוח.

כדאי לזכור גם זאת ערב יום העצמאות. כי הסכנה האמיתית היא שאנחנו נשכח את הפרוטנציאל הזה — את האיש הפשוט שנה-רג בכדורי האנגלים בשרות המחחרות, את האיש הפשוט שנשאר במכונית שרופה בשער הגיא, את האיש הפשוט המתהלך היום ברי-חובות תל-אביב ובשדות נירים.

יום העצמאות חייב להיות מוקדש לו. לא גדודים תמוזים ולא מנהיגים מכובדים יב-סיחו את עתיד המדינה. הוא תלוי במעשים פרוזאיים מאד של אנשים אפורים מאד. אם הם מוכנים לעבוד יותר, להסתפק בכחות, יש חשש חמור שפרשן טי"ם יטעה הפעם, כפי שטעה בכמה פעמים קודמות ביחס לארץ מזורה זו שלנו.

האם זו אמונה פסולה בנסיים, שקרו פעם, פעמיים, אך אינם מחויבים לקרות בשלי-שית? איני יודע. יתכן שאנחנו, בארץ זבתי-גילינו מימד חדש בחיי עמים — את מימד הפרוטנציאל של האיש הפשוט. אנו יודעים ספרות מתוח.

כדאי לזכור גם זאת ערב יום העצמאות. כי הסכנה האמיתית היא שאנחנו נשכח את הפרוטנציאל הזה — את האיש הפשוט שנה-רג בכדורי האנגלים בשרות המחחרות, את האיש הפשוט שנשאר במכונית שרופה בשער הגיא, את האיש הפשוט המתהלך היום ברי-חובות תל-אביב ובשדות נירים.

יום העצמאות חייב להיות מוקדש לו. לא גדודים תמוזים ולא מנהיגים מכובדים יב-סיחו את עתיד המדינה. הוא תלוי במעשים פרוזאיים מאד של אנשים אפורים מאד. אם הם מוכנים לעבוד יותר, להסתפק בכחות, יש חשש חמור שפרשן טי"ם יטעה הפעם, כפי שטעה בכמה פעמים קודמות ביחס לארץ מזורה זו שלנו.

האם זו אמונה פסולה בנסיים, שקרו פעם, פעמיים, אך אינם מחויבים לקרות בשלי-שית? איני יודע. יתכן שאנחנו, בארץ זבתי-גילינו מימד חדש בחיי עמים — את מימד הפרוטנציאל של האיש הפשוט. אנו יודעים ספרות מתוח.

כדאי לזכור גם זאת ערב יום העצמאות. כי הסכנה האמיתית היא שאנחנו נשכח את הפרוטנציאל הזה — את האיש הפשוט שנה-רג בכדורי האנגלים בשרות המחחרות, את האיש הפשוט שנשאר במכונית שרופה בשער הגיא, את האיש הפשוט המתהלך היום ברי-חובות תל-אביב ובשדות נירים.

יום העצמאות חייב להיות מוקדש לו. לא גדודים תמוזים ולא מנהיגים מכובדים יב-סיחו את עתיד המדינה. הוא תלוי במעשים פרוזאיים מאד של אנשים אפורים מאד. אם הם מוכנים לעבוד יותר, להסתפק בכחות, יש חשש חמור שפרשן טי"ם יטעה הפעם, כפי שטעה בכמה פעמים קודמות ביחס לארץ מזורה זו שלנו.

האם זו אמונה פסולה בנסיים, שקרו פעם, פעמיים, אך אינם מחויבים לקרות בשלי-שית? איני יודע. יתכן שאנחנו, בארץ זבתי-גילינו מימד חדש בחיי עמים — את מימד הפרוטנציאל של האיש הפשוט. אנו יודעים ספרות מתוח.

כדאי לזכור גם זאת ערב יום העצמאות. כי הסכנה האמיתית היא שאנחנו נשכח את הפרוטנציאל הזה — את האיש הפשוט שנה-רג בכדורי האנגלים בשרות המחחרות, את האיש הפשוט שנשאר במכונית שרופה בשער הגיא, את האיש הפשוט המתהלך היום ברי-חובות תל-אביב ובשדות נירים.

יום העצמאות חייב להיות מוקדש לו. לא גדודים תמוזים ולא מנהיגים מכובדים יב-סיחו את עתיד המדינה. הוא תלוי במעשים פרוזאיים מאד של אנשים אפורים מאד. אם הם מוכנים לעבוד יותר, להסתפק בכחות, יש חשש חמור שפרשן טי"ם יטעה הפעם, כפי שטעה בכמה פעמים קודמות ביחס לארץ מזורה זו שלנו.

האם זו אמונה פסולה בנסיים, שקרו פעם, פעמיים, אך אינם מחויבים לקרות בשלי-שית? איני יודע. יתכן שאנחנו, בארץ זבתי-גילינו מימד חדש בחיי עמים — את מימד הפרוטנציאל של האיש הפשוט. אנו יודעים ספרות מתוח.

כדאי לזכור גם זאת ערב יום העצמאות. כי הסכנה האמיתית היא שאנחנו נשכח את הפרוטנציאל הזה — את האיש הפשוט שנה-רג בכדורי האנגלים בשרות המחחרות, את האיש הפשוט שנשאר במכונית שרופה בשער הגיא, את האיש הפשוט המתהלך היום ברי-חובות תל-אביב ובשדות נירים.

יום העצמאות חייב להיות מוקדש לו. לא גדודים תמוזים ולא מנהיגים מכובדים יב-סיחו את עתיד המדינה. הוא תלוי במעשים פרוזאיים מאד של אנשים אפורים מאד. אם הם מוכנים לעבוד יותר, להסתפק בכחות, יש חשש חמור שפרשן טי"ם יטעה הפעם, כפי שטעה בכמה פעמים קודמות ביחס לארץ מזורה זו שלנו.

האם זו אמונה פסולה בנסיים, שקרו פעם, פעמיים, אך אינם מחויבים לקרות בשלי-שית? איני יודע. יתכן שאנחנו, בארץ זבתי-גילינו מימד חדש בחיי עמים — את מימד הפרוטנציאל של האיש הפשוט. אנו יודעים ספרות מתוח.

כדאי לזכור גם זאת ערב יום העצמאות. כי הסכנה האמיתית היא שאנחנו נשכח את הפרוטנציאל הזה — את האיש הפשוט שנה-רג בכדורי האנגלים בשרות המחחרות, את האיש הפשוט שנשאר במכונית שרופה בשער הגיא, את האיש הפשוט המתהלך היום ברי-חובות תל-אביב ובשדות נירים.

יום העצמאות חייב להיות מוקדש לו. לא גדודים תמוזים ולא מנהיגים מכובדים יב-סיחו את עתיד המדינה. הוא תלוי במעשים פרוזאיים מאד של אנשים אפורים מאד. אם הם מוכנים לעבוד יותר, להסתפק בכחות, יש חשש חמור שפרשן טי"ם יטעה הפעם, כפי שטעה בכמה פעמים קודמות ביחס לארץ מזורה זו שלנו.

האם זו אמונה פסולה בנסיים, שקרו פעם, פעמיים, אך אינם מחויבים לקרות בשלי-שית? איני יודע. יתכן שאנחנו, בארץ זבתי-גילינו מימד חדש בחיי עמים — את מימד הפרוטנציאל של האיש הפשוט. אנו יודעים ספרות מתוח.

כדאי לזכור גם זאת ערב יום העצמאות. כי הסכנה האמיתית היא שאנחנו נשכח את הפרוטנציאל הזה — את האיש הפשוט שנה-רג בכדורי האנגלים בשרות המחחרות, את האיש הפשוט שנשאר במכונית שרופה בשער הגיא, את האיש הפשוט המתהלך היום ברי-חובות תל-אביב ובשדות נירים.

יום העצמאות חייב להיות מוקדש לו. לא גדודים תמוזים ולא מנהיגים מכובדים יב-סיחו את עתיד המדינה. הוא תלוי במעשים פרוזאיים מאד של אנשים אפורים מאד. אם הם מוכנים לעבוד יותר, להסתפק בכחות, יש חשש חמור שפרשן טי"ם יטעה הפעם, כפי שטעה בכמה פעמים קודמות ביחס לארץ מזורה זו שלנו.

עתון זה למד הרבה מאד מטי"ם, עתונן אדיר-התפוצה של הנרי לוס, בעלה של השג' רייה האמריקאית החדשה ברומא. אולם דבר אחד השתדל מאד לא ללמוד ממורהו — חר-סר האובייקטיביות המוחלט של השבועון האמריקאי, הוועק, לעתים קרובות, לשמי העתונות.

בשבע האחרון הקדיש טי"ם רשימה במ' דורו יעיות זרות (המקביל למדור מכל העור-לם שלנו) למדינת ישראל. הנהו כלשונו: "1,400,000. היהודים של ישראל שכל לא-כול את הארחה הטובה ביותר שכל אחד מהם השיג, כי חג הפסח הוא חג עליו, ה" מניצח את שחרור העברים משעבוד וכני-טתם לארץ המובטחת לפני 3000 שנה. עתה היתה הארץ שלהם, ועל כך יכלו ללונת לאלוהים. אולם היתה זאת ארץ של שמחה מעטה.

הממשלה השמאלית של דוד בן-גוריון הכי ריזה זה עתה על הפחתת ערך המטבע, זו הפעם השניה ב-13 חודש. הממשלה לא קראה לילד בשמו, אולם הלי", שערכה היה פעם 2.80 דולאר איראלי עתה לדולאר ארה, בוס הרשמי, וגם סיפרה זו אינה די מציאותית: שוק הכספים הבלתי-רסטימטלי של ציריך מעריך את הלי" ב-40 נסטים.

ישראל, אוטופיה מדברית מעונה וצפוטה, מתכוננת עתה למאבק אכזרי כדי להחזיק מעמד, אם אפשר, עד אשר שיפורים רחוקי-טחה ייאר פרי. מנת המזון החודשית היא כנה עלובה, עד כי בהשאה אליה נראה הצנע הבריטי הישן כאדיאלים ממש. מחירי מצר' כים בלתי-מקובצים עולים מ-20 דולאר לדולאר איראלי של כותנה, 8 דולאר לזוג סנדלים, משכורת של חודש וחצי לרדיו.

הפחתת ערך המטבע בשנה שעברה לא שיפרה את המצב, היא גברה על ההידר' דרות במירדון. היא גרמה לעליה מהירה של המחירים בשוק המקומי, אך לא הסטיקה לתת לסחורות ישראליות סיכוי של התחרות בשווקים זרים. התוצאה: במקום יבוא מוג' בר, גדלה התהום בין היבוא והייצוא. מיחס מסוכן של 1 ל-7 ליחס הרמני של 1 ל-9.

בתי חרושת, שלא יכלו לקבל מטבע זר לקנית חומרי גלם, הורידו את הייצוב ב' 30%. מיפעל הנורות של פיליפס ליד נתניה פורק, ציודו הוחזר להולנד. הממשלה, ש-כבר הכריזה על אתריות-להלחת לה 10% מסקוונותיהם, הטילה בשבוע שעבר מלוח חובה על בעלי הרכוש. הפחתת-ערך המטבע הראשונה באה לישראל כשהסיכסיו היו מל-איים והחלונות-הראחה מלאים. כיום הביטים קופסאות של שימורי עגבניות ותאנים, סח' רותי-ייצוא שנמשלו והמחכות לקונים שאינם באים.

מספר המובטלים הגיעה ל-40,000 איש ב' ערך. השקעות הון, הורע של העתיד היש'

הבנת החזיר

כנגד ארבעה בניי דיבר החזיר (העולם הזה 806) הראשון הוא רבי מינץ האומר. מה לכם העבודה הזאת? אחד חכם (אם יש חכמים ביש-ראל) והוא רבי ישעיהו האומר. שלא לזרז בארץ חזירים אבל מן הצד (אפשר לאכול) מן החזירים שבנללים בחוז לארץ (כמובן ביבוא ללא תשל